

Landcommunerne. Jeg troer, at man i Kjøbstæderne gennemgaaende ganske anderledes vil kunne komme til at ramme og tage med hele den Indtægt, der bør beskattes, end Tilfældet vil være i mange Landcommuner, og jeg tilstaaer, at i dette Døielik, naar jeg skulde udtale Sympathi enten for de store Landeieendomsbesiddere eller for de smaa mange Stæder noget haardt trykkede Kjøbstadcommuner, have de sidste hos mig Fortrinnet fremfor de første. Uagtet jeg altsaa ingenlunde er blind for, at hvis man overhovedet skal have en Indkomstskat til Staten, og hvis denne skal vedvare i i flere Aar og efterhaanden kunne faae en nogenlunde fuldstændig og tilfredsstillende Skikkelse, det da er naturligt og ikke vil kunne undgaaes, at man lader det komme til et Procentsystem istedetfor et Contingentsystem, saa troer jeg dog, at, som Forholdene i Døielikket ere, og navnlig da der mangler et Grundlag i de enkelte Communer for Procentstatten, vil det være det Natteste at blive staaende ved det System, der er blevet antaget i det andet Thing. Men Betingelsen for, at dette System ikke skal føre til større Ubilligheder og Uretfærdigheder, end det er uundgaaeligt, er naturligviis, at Fordelingen først imellem de enkelte Dele af Landet og derefter imellem de enkelte Communer skeer saa omhyggelig og med saameget Hensyn til de forskjellige Forhold, som det vel overhovedet lader sig gjøre, og det er egentlig i denne Anledning, jeg ønskede at gjøre nogle Bemærkninger, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede særligt et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed.

Lovens første Paragraph indeholder, at den 1 Million, hvorom der er Spørgsmaal, skal fordeles saaledes, at Kjøbenhavn udreder 195,000 Rd., de øvrige Kjøbstæder 150,000 Rd. og Landcommunerne 655,000 Rd. Det er ikke min Hensigt at ville udtale mig mod denne Fordeling; det kunde maaffes nok siges, at den i enkelte Henseender ikke er ganske nøie stemmende med det Forhold, der hidtil har fundet Sted, dog det er i alt Fald ubetydeligt. Men

det vil let sees, at, naar man saaledes har fordeelt det hele Skattebeløb i Forhold til de Beløb, der udrederes af de forskjellige Landsdele efter den tidligere Krigsstatlov, saa maa man ikke forrykke Forholdet imellem disse forskjellige Landsdele ved at forandre de tidligere gjældende Regler, hvorefter Afgiftspligten til de forskjellige Communer var ordnet. Det er klart nok, at, naar man siger: Kjøbenhavn skal udrede $\frac{1}{3}$ og det øvrige Land $\frac{2}{3}$, og man siger det, forbi man mener, at denne Fordeling, som man tidligere havde opstillet, har viist sig at være svarende til Billighed, saa maa man ikke i den nye Lov gaae hen og give nye Regler med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal være underkastet Bgningen i de forskjellige Communer, idet man derved vil komme til at forrykke det Forhold, hvorpaa man har baseret Hovedfordelingen. Men det er det, man ikke destomindre har gjort i det foreliggende Forslag. Man har i det foreliggende Lovforslag gjort flere Forandringer; man har for det Første bestemt, at den hele Afgift af Indtægten af faste Eiendomme skal tilflyde den Commune, hvori den faste Eiendom ligger, medens det tidligere, i den forrige Krigsstatlov, var bestemt, at kun Halvdeelen af Indtægten af en Eiendom skulde tilflyde den Commune, hvori Eiendommen ligger, medens den anden Halvdeel skulde tilflyde den Commune, hvori Eieren boer og iøvrigt hører hjemme. Jeg udtaler mig ikke om, hvorvidt det, her er foreslaaet, er mere eller mindre rigtigt end det, som tidligere har været bestemt, men det er aabenbart, at ved den nye Regel, man saaledes har givet, har man noget forrykket det Grundlag, hvorpaa den tidligere Fordeling har været støttet. Det er ligeledes Tilfældet, at man i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, har gjort den ingenlunde uvæsentlige Forandring, at der, for at en Persons Ophold i en Commune overhovedet skal kunne tages i Betragtning, fordrer et 6 Maaneders Ophold, medens tidligere Reglen har været, at 4 Maaneders Ophold var tilstrækkelig. Naar vi anvende dette særligt paa